

Grad dyrker Beskedenheden, som han gør. Den højtærede Konseilspræsident stod forleden Dag her i Tinget og docerede overfor et Medlem det gamle Ord: Beskedenhed er en Ynglings skønneste Dyd, og jeg vil ikke bestride det Ord; jeg finder, det er et udmærket godt Ord. Jeg siger ogsaa, Beskedenhed er en Ynglings skønneste Dyd. Men den klæder heller ikke en Minister ilde. Det er ikke Mening, at jeg vil sigte hele Ministeriet, der sidder deroppe, for Mangel paa Beskedenhed, og da jeg ikke holder af at blive uklar med Justitsministeren, skal jeg afholde mig fra at sige, hvem jeg i det hele har sigtet til.

Men det var Sammensmeltningen, jeg kom bort fra. Den højtærede Konseilspræsident har været alene om at forsvare Sammensmeltningen. Det er mærkeligt, for der er saa mange, der have været Parthavere i den; hvorfor skal han saa være alene om det? Jeg indrømmer, at han gør det udmærket godt, Forsvaret er dog ikke tilstrækkelig fyldestgørende overfor mig, men jeg er maaske ogsaa noget fordringsfuld i saa Henseende. Men hvorfor hører man ikke fra nogle af hans Partifæller et Forsvar i saa Henseende. Vi have hørt Angreb, vi have hørt det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) og det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) tage Afstand fra denne Sammensmeltning mellem Højre og det saakaldte Venstre ved Landstingsvalgene. Men vi have ikke hørt andre forsvare det end Konseilspræsidenten. Det kan være, at en Del andre Medlemmer af Partiet ikke kender noget til det paa Grund af de geografiske Forhold, men der er dog nogle af Medlemmerne af Partiet, som kende til det. Hvorfor have vi ikke hørt det ærede Medlem fra Nykøbing Falster (Philipsen) forsvare Sammensmeltningen, hvorfor har det ærede Medlem fra Maribo (N. Kristjansen) eller det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) ikke haft et Ord tilovers for Sammensmeltningen? Hvorfor har det ærede Medlem fra Vemming (Lindø) heller ikke sagt noget som helst om Sammensmeltningen, ja, han var i Aftes optaget af at være Formand, men det er jo ikke en Plads, han sidder paa til Stadighed. Det er muligt, at han vilde forsvare den. De Medlemmer, der have deltaget i Forhandlingerne i de Landstingskredse, hvor der var Valg, maa dog kende til Sammensmeltningen. Hvad er Grunden til, at de ikke forsvare den?

Heller ikke det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C.

Christensen) har forsvaret den, og han maa dog kende noget til den. Det ærede Medlem er vel politisk set den kundskabsrigeste Mand i denne Sal, det er vel ikke for meget sagt. Han kender nok til, hvad der foregaar ude omkring i Landet. Han kender i alt Fald for det meste udmærket godt, hvad der foregaar hos hans Modstandere, han er godt paa det rene med det Samarbejde, der ved sidste Valg fandt Sted mellem de radikale Venstremænd og Socialdemokraterne. Skulde han saa ikke vide Besked om, hvad der foregaar med hans eget Parti? Han og hans gode Venner angreb i allerhøjeste Grad Alliancen ved Valgene mellem Socialdemokraterne og de Radikale. Det var for saa vidt mærkeligt nok, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har staaet i udmærket god Alliance med Socialdemokraterne. Jeg anfører blot Stillingen ved Valgene i 1898. Da stod det ærede Medlem fra Ringkøbing og Reformpartiet i det bedste Samarbejde med Socialdemokraterne, men der er rigtignok den Forskel, at ved Valgene i 1910 var Alliancen og Samarbejdet mellem Socialdemokrater og de Radikale vedgaaet, og hele Offentligheden kendte det, vi stod ved det fra begge Sider. Men det var ikke Forholdet med den Alliance, som det ærede Medlem fra Ringkøbing stod i Spidsen for i 1898, han gjorde, hvad han kunde, for at den Alliance ikke skulde blive Offentligheden bekendt. Han udtrykte sig saaledes: Sagen ønskes ikke offentlig omtalt, da dette mulig kan give de Moderate og andre Modstandere Vind i Sejlene. Det ærede Medlem fra Ringkøbing var allerede den Gang paa det rene med, at der var noget, der hed Socialistforskrækkelse. Det ærede Medlem var ikke selv angreben af den, han mente, den ikke duede til noget, for saa var han jo ikke gaaet til Samarbejde med Socialdemokraterne ved Valget, men han vidste, at der var andre, der vare angrebne af Socialistforskrækkelse, og for at denne Socialistforskrækkelse ikke skulde blive til virkelig Skade ved Valget, hvad han og hans Parti angik, formanede han til Tavshed, det maatte ikke komme offentligt frem, at der i 1898 var en Valgoverenskomst mellem Socialdemokraterne og Reformpartiet. Med andre Ord, det ærede Medlem vilde nok tage Profitten af en saadan Alliance, men den Risiko, der muligvis var at løbe derved, vilde han ikke have med at gøre.

Hermed har jeg faaet mit Hjerte let-